

ό άλλο μέρ(ος) ή ἀδελφή της ή Σοφία. Ἀφορμή διὰ τὴν διαθήκη ὅπου ή μητέραν (ως) ἡκαμεν, γραμμένη στοὺς /⁶ 1727 Σεπτεμβρίου 13, εἰς τὴν ὁποία διαθήκη φαί-
εται τὰ ὅσα ἥφησεν /⁷ πᾶσα μίαν τ(ως) διὰ τὸ ὅποιο λέγει ή ἄνωθ(εν) Μουρζίνα
τώς ή πο(τὲ) μητέραν τ(ως) ή ἄνω(θεν) /⁸ τῆς ἥλεγεν ζῶντας της πώς θέλει τῆς
ἥφηση τὸ παλιάμπελο εἰς τὸν ἄγιον /⁹ Παντελεήμονα καὶ διὰ τοῦτο ζητᾷ τῆς δικαιο-
σύνης νὰ τῆς δοθῇ. Ἀπὸ δὲ τὸ /¹⁰ άλλο μέρ(ος) ἀποκρίνεται ή ἄνω(θεν) Σοφία πώς
ἢ αὐτὸ ἀμπέλι τῆς τὸ ἥφησεν ή μάννα /¹¹ της, καθὼς στὴν διαθήκην της φαίνεται
μὴν κάνοντ(ας) καλὰ ἀνάμεσόν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς /¹³ τὴν ἄνω(θεν) δικαιο-
σύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίω /¹⁴ μα ἐκ στόματ(ος)
καὶ διὰ γράφου καὶ ή ἄνω(θεν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην /¹⁵ στόχα-
σιν γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζομένη τοῖς /¹⁶ ἄνω-
θ(εν) διαφορὲς καὶ διαθήκη κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν ὅτι ή ἄνωθ(εν) διαθήκη /¹⁷ νὰ
εἶναι βέβαιη καὶ ἀπαρασάλε|υ|τη εἰς ὅλα της τὰ μέρη καὶ τὸ ἄνω(θεν) παλιά /¹⁸ μπε-
λον καὶ εἴ τι άλλο τῆς ἥφησεν ή μητέραν της καθὼς ή διαθήκην της /¹⁹ δικλαμβάνει
νὰ εἶναι ἔδικό της |τῆς αὐτῆς Σοφίας| καὶ ή ἀδελφή της νὰ μὴν τὴν πειράζῃ /²⁰ μόνο
ἐκεῖνο ὅπου τῆς ἥφησεν καὶ αὐτηνῆς ή μητέραν της πολὺ /²¹ η δλίγον νὰ εἶναι ἔδι-
κόν της καὶ τὰ ἔξη. "Ετξι ἔκριναν καὶ ἀποφάσι/²²σαν καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑπο-
κάτωθεν.—

/²³ Σπηλιώτης Σαντοριναῖος πίτροπ(ος) καὶ κριτής βεβαιώνω τ' ἄνω(θεν).—

/²⁴ Γιακουμάκης Σκούταρης ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθε.—

/²⁵ Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλλιέρ(ης).—

166

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1729 Ιανουαρίου 3

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1729 μηνὸς Γεναρίου 3 Μύκονο

/² Τὴν σήμερο οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀφέντες ἐπίτροποι οἱ κάτωθεν γεγρ(α)/³ μιέ-
νοι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς διαφορᾶς γενομένης /⁴ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος
ὁ Φραντζέσκος Κονταρίνης καὶ /⁵ ἀπὸ τὸ άλλο μέρος ὁ Μανώλης Κοντάρης καὶ
Ἰωάννης Κορνάρος εἰς /⁶ πρόσωπο τῶν γυναικῶν τως καὶ Θοδωρῆς καὶ ή Φραντζέ-
σκα ὅποι(ος) /⁷ ἄνωθεν Φραντζέσκος πρετεντέρει νὰ λάβῃ ἔνα κατωγάκι /⁸ ὅπου
τοῦ ἥφησεν ὁ θεῖος του ὁ ποτὲ Φραντζέσκος |Φώσκουλος|, διηταν ἥτονε /⁹ εἰς τὸ χω-
ριό του εἰς τὸ Στρέμπιου|λα μὲ πανούκλα πηγαίναμε /¹⁰ νοι τ' ἀδέλφιαν του τ' ἄνω(θεν)

εἰς τ' ὅμοιο χωρὶς ἐπῆραν τὸ Θοδω¹¹ρῆ τοῦ ποτὲ Γιώργη Ζιώτη διὰ νὰ γροικᾶ τὰ ὅσα θὲ νὰ παρ(α)¹²γγείλῃ ὁ ποτὲ Φραντζέσκος καὶ νὰ εἶναι καὶ μάρτυρας¹³ τὰ ὅσα θὲ νὰ παρανγγείλῃ. "Ετζι ἐδιάταξεν καὶ εἶπεν ὅτι¹⁴ τὰ πρόματά του ὅλα τ' ἀφησεν τῶν ἀδελφῶν του ἐπειδὴ καὶ¹⁵ νὰ τὰ κουμαντάριζε. 'Εκείνη τὴν ὥρα λέγει ὁ ἄνω(θεν) ποτὲ Φραν¹⁶τζέσκος «ἀφίνω καὶ τοῦ ὀνηψιοῦ μου τοῦ μαστρο - Φραντζέ¹⁷σκου τὸ κατωγάκι μου |καὶ εἴ τι ὅλλο|, ἀποκρίνεται ὁ γαμπρός του ὁ 'Ιωάννης λέγει¹⁸ «κουνιάδες τὸ κατωγάκι ἀφ|τὸ|[ο] τὸ ἔχουν ταμένο τῆς γυναικας¹⁹ μου τῆς 'Αννούσα». 'Αποκρίνεται ὁ ποτὲ Φραντζέσκος «ἄν εἶναι²⁰ ἐτζι ἀς τόχη». Τοῦτα τὰ λόγια τὰ ἐγροίκησεν ὁ ἄνω(θεν) μάρτυρας²¹ παρὸν καὶ ὅλα του τ' ἀδέλφια καὶ ὁ Φραντζέσκος διὰ τοῦτο μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσον²² ἐνεφανίστηκαν ἔμπροστε [στε] στὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη παρὸν²³ ὅλα τ' ἄνωθεν μέρη [η] μιλῶντας πᾶσα τως δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ γροικῶντας τὴν <ἄν>ω(θεν)²⁴ μαρτυρία καὶ θεωρῶντας καὶ τὸ προκοσύμφωνο τῆς ἄνω(θεν)²⁵ 'Αννούσας πώς δὲν εἶναι γραμμένο τὸ ἀφτὸ κατωγάκι ἀπ[ο]²⁶ φασίζουν νὰ εἶναι τοῦ ἀφτοῦ Φραντζέσκου |Κονταρίνη|. περὸ τὸ τακόρδο²⁷ ὅπου ἔχουν καμωμένο τ' ἀδέλφια ιου νὰ γροικᾶται καλό²⁸ καὶ καθὼς δαλαμβάνει τὸ ἄνω(θεν) γράμμα τως ποὺ νομινάρει²⁹ ὅτι ἀν ἵσως καὶ σηκωθῇ νὰ πειράξῃ κανέ|να| τως νὰ εἶναι³⁰ ὅμπλιγάδο νὰ σοστισφάρη ὅτι ήθέλει ἀνγγίξει πᾶ<σα>³¹νὸς. "Ετζι ἔκριναν | κ' ἐποφάσισαν | καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ὑποκά/³²τωθεν.—

³⁶ Γιακουμάκης Σκούταρης ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.—

³⁷ Σπηλιώτης Σαντοριναῖος πίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.—

³⁸ Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλιέρ(ης).—

167

ΓΑΚ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1730 Σεπτεμβρίου 19

Διεκδίκηση «μετασηκωμάτων»

1730 Σεπτεμβρίου 19 Μύκονος

² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι αὐθέντες ἐπιτρόποι καὶ κριτᾶδες³ τῆς νήσου Μυκόνου ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης⁴ ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος ἡ 'Αναστασούλα διὰ πρόσωπον τῆς Καλῆς τῆς τῆς⁵ Μαρούλας καὶ ἀπὸ τὸ ὅλο μέρος ὁ 'Αναστάσης παπᾶ - Γιάκομος τοῦ Κάρλου. 'Αφοριτή⁶ διὰ δύο μετασηκώματα εἰς τὴν Φτελιὰ ὅπου ὁ ποτὲ ἡγούμενος Γερμανὸς εἶχεν⁷ βάλλει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΝΗΣ

